

26

UCHWAŁA Nr 5 RADY MINISTRÓW

z dnia 23 stycznia 1989 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad wynagradzania pracowników transportu samochodowego, spedycji krajowej i komunikacji miejskiej.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124 oraz z 1988 r. Nr 20, poz. 134) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 60 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1974 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników transportu samochodowego, spedycji krajowej i komunikacji miejskiej (Monitor Polski Nr 9, poz. 66, z 1978 r. Nr 15, poz. 51, z 1982 r. Nr 11, poz. 79 i z 1985 r. Nr 22, poz. 165) § 24 otrzymuje brzmienie:

„§ 24. 1. Zakłady pracy, do których nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196), mogą podwyższać:

- 1) obowiązujące stawki wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych,
- 2) dodatki za wykonywanie czynności dodatkowych, otrzymywane przez kierowców pojazdów samochodowych (z wyjątkiem kierowców samochodów osobowych).

2. Podwyższenie stawek płac, o których mowa w ust. 1, może nastąpić pod warunkiem:

- 1) odpowiedniego zmniejszenia premii i nagród,
- 2) likwidacji lub zmniejszenia wysokości składników płac nie związanych bezpośrednio z wynikami pracy,
- 3) włączenia do wynagrodzenia dodatku w kwocie 6000 zł, wypłacanego na podstawie uchwały nr 17 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1988 r. w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen (Monitor Polski Nr 3, poz. 20).

3. Do czasu zastosowania w zakładzie pracy stawek wynagrodzenia zasadniczego, opracowanych z wykorzystaniem wyników wartościowania pracy, wynagrodzenie ustala się według następujących zasad:

- 1) stosuje się dotychczasowe taryfikatory kwalifikacyjne,
- 2) wysokość wynagrodzeń zasadniczych w najniższej kategorii zaszerzowania (w I kategorii) nie może być niższa od najniższego wynagrodzenia obowiązującego w dniu 1 stycznia danego roku, określonego przez Radę Ministrów na podstawie Kodeksu pracy, i nie może być wyższa od sześciokrotnego najniższego wynagrodzenia w najwyższej kategorii zaszerzowania (w XI kategorii),
- 3) wysokość dodatku za wykonywanie czynności dodatkowych nie może przekroczyć 80% najniższego wynagrodzenia. Wysokość stawek za wykonywanie poszczególnych czynności powinna być zróżnicowana w zależności od rodzaju czynności i jej uciążliwości.

4. Do pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, mogą być zastosowane stawki wynagrodzenia zasadniczego obowiązujące pozostałych pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych w danej jednostce organizacyjnej.

5. Wprowadzenie nowych stawek wynagrodzenia zasadniczego (wraz z pochodnymi) oraz dodatków za wykonywanie czynności dodatkowych może nastąpić wyłącznie w ramach posiadanych przez te jednostki organizacyjne środków przeznaczonych na wynagrodzenia pracowników."

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski

27

UCHWAŁA Nr 6 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 stycznia 1989 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie dalszego rozwoju Ochotniczych Hufców Pracy.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 260 Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1982 r. w sprawie dalszego rozwoju Ochotniczych Hufców Pracy (Monitor Polski Nr 31, poz. 267 i z 1984 r. Nr 1, poz. 4 oraz Dz. U. z 1987 r. Nr 2, poz. 9) w § 9:

1) w ust. 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) bezpłatne umundurowanie, które zapewnia i finansuje Komenda Główna OHP, z zastrzeżeniem ust. 5",

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Uczestnikom hufców kierowanych do pracy za granicą przysługuje umundurowanie, które zapewnia i finansuje Komenda Główna OHP; koszt umundurowania pokrywają w 50% uczestnicy hufców."

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski